

Udskriftsdato: 15. december 2025

VEJ nr 77 af 31/08/2010 (Historisk)

Vejledning om bekendtgørelse om kontributionsprincippet

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Økonomi- og erhvervsmin.,
Finanstilsynet, j.nr. 162-0005

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 1289 af 23/11/2015

Vejledning om bekendtgørelse om kontributionsprincippet

Baggrund

1. Vejledningen vedrører Finanstilsynets fortolkning af bekendtgørelse nr. 358 af 6. april 2010 om kontributionsprincippet (herefter benævnt kontributionsbekendtgørelsen). Paragrafhenvisninger refererer til kontributionsbekendtgørelsen, medmindre andet fremgår.

Realiseret resultat

2. Årets realiserede resultat til fordeling mellem egenkapital og bestanden af forsikringer opgøres som summen af:

- a) forsikringsteknisk resultat
- b) overført investeringsafkast
- c) Pensionsafkastskat
- d) tilskrivning af bonus
- e) ændring i kollektivt bonuspotentiale og særlige bonushensættelser
- f) ændring i bonuspotentiale på fripoliceydelser, foretaget i henhold til kontributionsbekendtgørelsen.

Hertil lægges reguleringer, som i henhold til § 83, stk. 1, i bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser er indregnet direkte på balancen. *Ref. § 2, stk. 2 og stk. 3.*

3. Det realiserede resultat er lig med summen af:

- a) det i regnskabet bogførte investeringsafkast fratrullet rentetilskrivning på tegningsgrundlaget
- b) de på tegningsgrundlaget betalte forsikringsmæssige administrationsomkostninger fratrullet de i regnskabet bogførte forsikringsmæssige administrationsomkostninger
- c) de på tegningsgrundlaget betalte risikopræmier fratrullet de i regnskabet bogførte forsikringsskader
- d) reguleringer, som i henhold til § 83, stk. 1, i bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser er indregnet direkte på balancen
- e) minus ændringen i akkumuleret værdiregulering, bortset fra ændringer i bonuspotentiale på fripoliceydelser foretaget i henhold til kontributionsbekendtgørelsen (hermed menes ændringer i bonuspotentialet i form af opskrivning eller nedskrivning som regnskabsmæssig disposition)

Ref. § 2, stk. 2 og stk. 3.

4. Frivillige udlodninger fra egenkapitalen, såsom gaver, aktionærudlodninger og ugaranterede pensionstillæg, kan ikke indregnes i det realiserede resultat. Sådanne udlodninger skal reguleres direkte på balancen og skal fremgå af regnskabets note for udviklingen i egenkapitalen. Heraf følger, at frivillige udlodninger fra egenkapitalen skal reguleres udenom fordelingen efter kontributionsprincippet. *Ref. § 2, stk. 2 og stk. 3.*

5. Resultatet af syge- og ulykkeforsikring, unit link produkter, livrenter uden ret til bonus og andre forsikringstyper, som ikke er omfattet af kontributionsbekendtgørelsen, tilgår egenkapitalen som »regnskabsmæssig omkostning og indtjening for virksomheden«, og indgår ikke i det realiserede resultat. Hvis selskabet har særlige bonushensættelser af type B skal disse have deres forholdsmæssige andel af »regnskabsmæssig omkostning og indtjening for virksomheden« til forskel fra frivillige udlodninger såsom gaver, aktionærudlodninger og ugaranterede pensionstillæg fra egenkapitalen som udelukkende betales af egenkapitalen. *Ref. § 2, stk. 5.*

Opdeling af bestanden i grupper

6. En forsikring kan indeholde flere forsikringsdele eventuelt tegnet på forskellige tekniske grundlag, hvilket betyder, at beregningselementerne rente, risiko og omkostninger ikke nødvendigvis er ens for de forskellige forsikringsdele. Den samlede bestand af forsikringer og forsikringsdele omfattet af kontributionsbekendtgørelsen i et livsforsikringsselskab skal opdeles i grupper på baggrund af disse beregningselementer. Selve opdelingen af grupper beskrives under punkt 12. *Ref. § 3, stk. 1.*

7. Niveauet for en forsikrings gennemsnitlige grundlagsrente i forhold til rentekurven, der anvendes ved beregning af livsforsikringshensættelserne til regnskabet, er almindeligvis den mest betydende årsag til forsikringens akkumulerede værdiregulering. Det er derfor valgt at henvise den akkumulerede værdiregulering på rentegrupperne. Ved fordelingen af ufordelte midler til grupperne skal der tages hensyn til, hvorledes forsikringerne i grupperne har bidraget til de ufordelte midler. Selskabet skal påvise rimeligheden af fordelingen. Dette kan f.eks. ske ved, at selskabet beregner, hvorledes forsikringerne i de forskellige grupper gennem årene har indtjent rente-, risiko- og omkostningsresultater. Aktuaren skal redegøre for hvor lang en periode, der skal anvendes ved beregningen, for at der kan opnås en rimelig kontributionsmæssig fordeling af de ufordelte midler til grupperne. Finanstilsynet forudsætter i den forbindelse, at for at opnå en rimelig repræsentativ beregningsperiode kan beregningen ikke foretages på perioder på under 5 år. *Ref. § 3, stk. 2.*

8. Ved beregningen af, hvilke ufordelte midler der hører til hvilke grupper, kan der op til tidspunktet for overgang til den nye kontributionsbekendtgørelses regler ske en vis rimelig omfordeling imellem de tre elementer. Eksempelvis kan underskud på risiko- eller omkostningsregnskab for en gruppe af forsikringer betales af renteresultatet for den samme gruppe af forsikringer, hvis aktuaren vurderer, at dette er rimeligt og fører til en kontributionsmæssig korrekt fordeling. *Ref. § 3, stk. 2 og stk. 6.*

9. Et selskab, der ved overgang til bestemmelserne under den nye kontributionsbekendtgørelse ikke kan redegøre for, hvorledes midlerne i de ufordelte reserver hørende til en gruppe af forsikringer før opdeling i de tre elementer er opsparet på overskud hhv. underskud på rente-, risiko- og omkostningsselementerne, kan ved overgangen opdele midlerne efter følgende metode:

- a) Opspartet omkostningsoverskud beregnes som de ufordelte midler gange forholdet mellem på den ene side det gennemsnitlige årlige omkostningsresultat for de sidste 5 år og på den anden side summen af de gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de sidste 5 år.
- b) Opspartet risikooverskud beregnes som de ufordelte midler gange forholdet mellem på den ene side det gennemsnitlige årlige risikoresultat for de sidste 5 år og på den anden side summen af de gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de sidste 5 år.
- c) Opspartet renteoverskud beregnes som de ufordelte midler fratrasket opsparet omkostningsoverskud og risikooverskud.

Ref. § 3, stk. 2 og stk. 6.

10. Hvis den beregnede opdeling af de ufordelte midler fører til, at en risiko-, omkostnings- eller rentegruppe får allokeret negative ufordelte midler, skal selskabet forholde sig til, hvorledes dette skal håndteres. Negative ufordelte midler hørende til en rentegruppe kan i nogle situationer modsvares af nedskrevne bonuspotentialer på fripoliceydelse i rentegruppen. I andre tilfælde vil egenkapitalen skulle lægge ud, og det må vurderes, om dette udlæg helt eller delvist kan skrives på en skyggekonto for rentegruppen. Beregnede negative ufordelte midler hørende til en risiko- eller omkostningsgruppe vil betyde, at egenkapitalen skal lægge ud. Det skal i så fald fastlægges, hvorvidt dette udlæg helt eller delvist kan skrives på en skyggekonto for gruppen. *Ref. § 3, stk. 2 og stk. 6.*

11. En forsikring kan kun være med i én rentegruppe. Herved sikres, at der ikke opstår omfordelinger imellem rentegrupper. *Ref. § 3, stk. 3.*

12. Det bærende princip for opdelingen i grupper er, at der skal anvendes karakteristika, som efter objektive kriterier sikrer homogenitet i grupperne. For rentegrupperne definerer kontributionsbekendtgørelsen, at der skal inddeles efter oprindelig tegningsgrundlagsrente eller vægtet grundlagsrente ud fra de retrospektive hensættelser. For risiko- og omkostningsgrupper er der ikke fastsat nærmere definerede karakteristika i bekendtgørelsen. Finanstilsynet finder, at begrebet homogenitet for risiko- og omkostningsgrupper må fastlægges gennem tilsynets praksis. Følgende mulighed vurderes på forhånd at foreligge. For så vidt angår inddeling i risikogrupper vil en opdeling i grupper efter niveau for risikosatser ved død henholdsvis invaliditet svarende til bonusgrundlagets forudsætninger kunne anvendes, forudsat at der foreligger en statistisk dokumentation for bonussatsernes rimelighed. Aktuaren skal i så fald være opmærksom på forskelle i tariffer indenfor en risikogruppe baseret på ens bonusgrundlag. Yderligere opdeling for eksempel svarende til tilhørsforhold til virksomheder eller faglige grupperinger vil kunne forekomme. Andre inddelingskriterier vil kunne finde anvendelse, forudsat at der inddeles efter objektive kriterier, der sikrer homogenitet. Tilsvarende gælder for inddeling i omkostningsgrupper. *Ref. § 3, stk. 4.*

13. I henhold til § 3, stk. 4 i bekendtgørelse om kontributionsprincippet skal »den vægtede grundlagsrente for en forsikring med flere grundlagsrenter beregnes som et vægtet gennemsnit baseret på de retrospektive hensættelser på de enkelte grundlagsrenter«.

Den retrospektive hensættelse for en forsikring er indbetalte præmier med fradrag af udbetalte ydelser, betaling for omkostninger, regulering for risiko og med tillæg af tilskrevet rente på den enkelte forsikring.

Den retrospektive hensættelse er således et resultat af indbetalingerne fratrasket bonusgrundlagets (2. ordens grundlagets) betaling for omkostninger og risiko samt tilskrevet depotforrentning (2. ordens kontorente).

Hvis den tilskrevne depotrente i en periode er lavere end forsikringens grundlagsrente – eller lavere end grundlagsrenten på en del af forsikringen – kan den retrospektive hensættelse blive mindre end den prospektive reserve på tegningsgrundlaget (1. ordens grundlaget).

Den prospektive reserve på tegningsgrundlaget på en blandet forsikring, der består af flere forsikringsdele etableret på flere forskellige tegningsgrundlag, fremkommer som summen af de prospektive delreserver beregnet som ydelse gange passiv minus præmie gange aktiv for hvert af de indgående tegningsgrundlag.

Hvis den retrospektive hensættelse er lavere end den samlede prospektive tegningsgrundlagsreserve, kan forsikringens vægtede grundlagsrente beregnes på baggrund af de prospektive tegningsgrundlagsreserver. Herved anvendes de forskellige prospektive reserver på de forskellige tegningsgrundlagsrenter som vægte.

I praksis vil forsikringens akkumulerede værdiregulering i den beskrevne situation typisk være mindst lige så stor som forskellen imellem den samlede prospektive tegningsgrundlagsreserve og den retrospektive hensættelse. Regnskabsmæssigt vil der således være midler til stede til dækning af den samlede prospektive tegningsgrundlagsreserve.

14. Selskabet skal dokumentere gruppernes homogenitet. En kort redegørende tekst er således ikke tilstrækkelig. For rentegrupper er homogenitetskravet objektivt målbart. For risiko- og omkostningsgrupper vil indholdet af dokumentationen kunne bidrage til en afklaring af praksis på homogenitetskravene. *Ref. § 3, stk. 6, nr. 2.*

15. De forsikringer, der er i en specifik rentegruppe, skal opfylde det homogenitetskrav, at spændet mellem højeste og laveste vægtede grundlagsrenter højst må være 1 % -point. Så selvom rentegrupperne

er blevet inddelt efter oprindelige tegningsgrundlagsrenter jf. kontributionsbekendtgørelsens § 3, stk. 4, skal rentegrupperne stadig opfylde homogenitetskravet beregnet med udgangspunkt i de vægtede grundlagsrenter. Det er ikke på samme måde muligt at opstille et statisk krav til risiko- og omkostningsgrupperne. Her gælder i stedet, at de forsikringer eller forsikringsdele, der er i en specifik risiko- eller omkostningsgruppe, ud fra objektive kriterier skal vurderes (og dokumenteres jf. punkt 14) at være ensartede i forhold til henholdsvis risiko og omkostninger jf. kontributionsbekendtgørelsens § 3, stk. 4. *Ref. § 3, stk. 7.*

16. Hvis enkelte forsikringer eller forsikringsdele ikke opfylder homogenitetskravene i en rente-, risiko- eller omkostningsgruppe, skal selskabet redegøre for afvigelsens størrelse. I de tilfælde, hvor det vurderes, at der sker systematisk omfordeling af betydelig økonomisk størrelse, skal der foretages en tilpasning af gruppeopdelingen jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 10, eller en flytning af de enkle forsikringer eller forsikringsdele fra en gruppe til en anden jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 11. Tilpasningerne i gruppeopdelingen kan ske med fremadrettet virkning. *Ref. § 3, stk. 8, 9, 10 og 11.*

Det beregningsmæssige kontributionsprincip

17. Det realiserede resultat, som defineret i kontributionsbekendtgørelsens § 2, opdeles på grupperne. Det realiserede resultat kan også ses som summen af gruppernes delresultater. Gruppernes andel af det realiserede resultat er dermed tænkt som indeholdende både den del, der går til egenkapitalen og særlige bonushensættelser af type B, og den del, der går til forsikringerne i gruppen. § 6, stk. 1, definerer den enkelte gruppes realiserede resultat som den andel af det realiserede resultat, som er rimelig i forhold til, hvordan gruppen har bidraget til dette resultat. Der er mulighed for at fordele det realiserede resultat efter forskellige fordelingsnøgler til de enkelte rente-, risiko- og omkostningsgrupper, men livsforsikringsselskabet skal kunne redegøre for, at den valgte fordeling er rimelig. *Ref. § 6, stk. 1 og 2.*

18. En risikogrupperes realiserede resultat efter risikobonus og før betaling af egenkapitalens risikoforrentning kan beregnes som de i året bogførte betalte 2. ordens risikopræmier fratrukket de i året bogførte skader hørende til forsikringerne i gruppen inklusiv ændringer i tekniske reserver såsom RBNS-, IBNR- og erstatningshensættelser. Er der oprettet genforsikring for risikogrupperens risiko kan resultatet af denne genforsikring indregnes i risikoresultatet. Gruppens realiserede resultat før risikobonus fremkommer ved at korrigere resultatet efter risikobonus med den i året udloddede risikobonus. *Ref. § 6, stk. 1 og 2.*

19. En omkostningsgruppes realiserede resultat efter omkostningsbonus og før betaling af egenkapitalens risikoforrentning kan beregnes som de i året bogførte betalte 2. ordens omkostningsdækkende fradrag fratrukket de i året bogførte forsikringsmæssige administrationsomkostninger hørende til forsikringerne i gruppen. Gruppens realiserede resultat før omkostningsbonus fremkommer ved at korrigere resultatet efter omkostningsbonus med den i året udloddede omkostningsbonus. *Ref. § 6, stk. 1 og 2.*

20. En rentegrupperes andel af det realiserede resultat efter rentebonus, før betaling af PAL-skat og før betaling af egenkapitalens risikoforrentning kan beregnes som gruppens andel af det samlede bogførte investeringsafkast inklusiv gruppens andel af reguleringer direkte over balancen i henhold til § 83, stk. 1 i regnskabsbekendtgørelsen fratrukket summen af følgende størrelser:

- a) 2. ordens rentetilskrivningen før PAL-skat på forsikringerne i gruppen
- b) ændring i gruppens akkumulerede værdiregulering, bortset fra ændringer i bonuspotentiale på fripolicydelser foretaget i henhold til kontributionsbekendtgørelsen (hermed menes ændringer i bonuspotentialet i form af opskrivning eller nedskrivning som regnskabsmæssig disposition)

- c) andre reguleringer som ikke henhører under risikoelementet eller omkostningselementet for forsikringerne i rentegruppen

Gruppens realiserede resultat før rentebonus fremkommer ved at korrigere resultatet efter rentebonus med den i året udloddede rentebonus. *Ref. § 6, stk. 1 og 2.*

21. De ovenfor beskrevne konkrete metoder til at beregne det realiserede resultat for henholdsvis en risiko-, en omkostnings- og en rentegruppe skal ikke betragtes som udtømmende. En række forskelligartede forhold vil kunne indebære, at yderligere justeringer skal foretages for at få beregnet et korrekt realiseret resultat til en gruppe.

22. På nogle tegningsgrundlag benyttes en reduceret grundlagsrente kaldet opgørelsesrenten. Forskellen imellem grundlagsrenten og opgørelsesrenten – også kaldet det kombinerede omkostnings- og sikkerhedstillæg – er den del af det udjævnede afkast svarende til grundlagsrenten, der på den enkelte forsikring kan benyttes til delvis betaling for forsikringsrisikoen og de forsikringsmæssige administrationsomkostninger for forsikringen. Hvis dette forhold gør sig gældende, vil man på den enkelte forsikring kunne beregne og bruge en del af grundlagsrenten til delvis betaling af forsikringsrisikoen og til delvis betaling af omkostningerne for forsikringen. Det bemærkes i den forbindelse, at dette ikke indebærer, at en del af det realiserede renteresultat hørende til forsikringerne i en rentegruppe kan overføres til forsikringerne i en risiko- eller en omkostningsgruppe. Det kombinerede omkostnings- og sikkerhedstillæg indebærer en udligningsmulighed mellem risiko-, omkostnings- og renteelementerne på den enkelte forsikring, men derimod ikke nogen udligningsmulighed på gruppeniveau.

23. De enkelte rente-, risiko- og omkostningsgrupper kan have forskellige egenkapitalforrentningsregler. Livsforsikringsselskabet skal kunne redegøre for, at de valgte egenkapitalforrentningsregler er rimelige i forhold til de risici, der påhviler egenkapitalen i forhold til de enkelte grupper. Som det fremgår af vejledningens punkt 32 kan en rentegruppens realiserede resultater være påvirket af risiko- eller omkostningsforhold for de til rentegruppen hørende forsikringer. I sådanne tilfælde kan den del af en rentegruppens realiserede resultat, der tilfalder egenkapitalen, godt afspejle at dele af rentegruppens risiko for egenkapitalen hidrører fra elementerne forsikringsrisiko og forsikringsadministrative omkostninger for forsikringerne i rentegruppen. Aktuaren skal i så tilfælde være opmærksom på eventuelle forskelle i tariffer for forsikringerne, der indgår i en rentegruppe. *Ref. § 6, stk. 3.*

24. Den andel af gruppens realiserede resultat, der går til egenkapitalen, må ikke medføre, at gruppens realiserede resultat bliver negativ. Hvis gruppens realiserede resultat, før egenkapitalen har fået tildelt sin eventuelle andel, er negativ, kan egenkapitalens andel maksimalt være 0. Således er det muligt, at egenkapitalen får en lavere andel fra en gruppe end den egentligt er berettiget til. Denne »manglende andel« kan skrives på en skyggekonto over tilgodehavende fra en specifik gruppe til egenkapitalen. Den »manglende andel« eller en del heraf kan tilbagebetales, når dette sammen med det beløb, der tildeles egenkapitalen, og de beløb der fordeles til gruppen, kan rummes i gruppens positive realiserede resultat for året. Jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 8, skal livsforsikringsselskabet anmelde, hvorledes tildelingen af egenkapitalens »manglende andel« fra den enkelte gruppe skal forløbe. Hvis egenkapitalen har sine 'egne' særligt udvalgte og udskilte investeringsaktiver, kan egenkapitalen dog altid få tilskrevet det opnåede investeringsafkast på de udskilte investeringsaktiver. *Ref. § 6, stk. 5, 6 og 8.*

25. Der kan ske omfordelinger af betydelig økonomisk størrelse over skyggekontoen tilhørende en gruppe, hvis den enkelte forsikring pålægges at betale andre forsikrings bidrag til skyggekontoen. Uanset, at skyggekontoen anses som værende kollektiv indenfor gruppen, skal selskabet sikre, at denne type omfordelinger ikke finder sted. *Ref. § 6, stk. 7.*

26. For en forsikringsbestand omfattet af kontributionsbekendtgørelsen gælder, at forsikringsmæssige hensættelser afsat i regnskabet udenfor forsikringstagernes retrospektive hensættelser kan kategoriseres i følgende grupper:

- a) Ufordelte midler hørende til rentegrupper lig med akkumuleret værdiregulering og kollektivt bonus-potentiale
- b) Ufordelte midler hørende til risiko- og omkostningsgrupper lig med kollektivt bonus-potentiale
- c) Tekniske reserver vedrørende risikoforhold lig med erstatningsreserve, RBNS, IBNR med mere
- d) Bonusreguleringskonto for gruppeliv, dvs. konto for indtjent men ikke udloddet bonus for gruppelivsforsikringer tegnet for de pågældende forsikringer i den udstrækning, at disse gruppelivsforsikringer er omfattet af kontributionsreglerne
- e) Øvrige reserver uden for forsikringstagernes retrospektive hensættelser

Til rentegrupperne er henført akkumuleret værdiregulering og kollektivt bonuspotentiale hørende til rentegrupper, tekniske reserver vedrørende risikoforhold, bonusreguleringskonto for gruppeliv (hvis dette er valgt) og øvrige reserver uden for forsikringstagernes retrospektive hensættelser. I mange tilfælde skal de pågældende hensættelser underopdeles i forhold til de forskellige rentegrupper. Afkastet fra de investeringsaktiver, der modsvarer de nævnte hensættelser, der er henført til rentegrupper, indgår i afkastet hørende til rentegrupperne.

Til risiko- og omkostningsgrupperne er henført kollektivt bonuspotentiale hørende til risiko- og omkostningsgrupper og bonusreguleringskonto for gruppeliv (hvis dette er valgt). Afkastet fra de investeringsaktiver, der modsvarer de hensættelser, der er henført til risiko- og omkostningsgrupper, kan enten tilskrives disse hensættelser og dermed indgå som en del af det realiserede resultat for risiko- og omkostningsgrupperne, eller afkastet kan indgå som en del af de relevante rentegrupperes afkast. I førstnævnte tilfælde skal virksomheden være opmærksom på, at afkastet også i denne situation bliver korrekt omfattet af PAL-beskatning. I sidstnævnte tilfælde indgår afkastet i det realiserede resultat for relevante rentegrupper. Det er her nødvendigt, at afkastet er fordelt på de forskellige relevante rentegrupper i forhold til, hvad forsikringerne i rentegrupperne har bidraget med.

Bonusreguleringskonto for gruppeliv kan vælges henført til de relevante rentegrupper eller vælges henført til de relevante risikogrupper.

Det fordelingsmæssige kontributionsprincip

27. Den enkelte gruppes andel af det realiserede resultat indgår i gruppens kollektive bonuspotentiale. Bestemmelsen sikrer, at kollektivt bonuspotentiale ikke omfordeles mellem grupper. Udlodning til forsikringer af det realiserede resultat i en gruppe kan også ske ved udlodning til eventuelle særlige bonushensættelser af type A eller B hørende til forsikringerne i gruppen. *Ref. § 7, stk. 1.*

28. I overensstemmelse med gruppetankegangen er individuel kontoføring ikke et krav. Alle medlemmer i en homogen rentegruppe kan få samme kontorente, uanset hvornår de enkelte medlemmer i gruppen er indtrådt i gruppen. *Ref. § 7, stk. 2.*

29. Fordelingen til forsikringerne i en gruppe kan foretages i løbet af året som forlodsbonus på baggrund af årets forventede realiserede resultat og størrelsen af kollektivt bonuspotentiale for gruppen. Såfremt selskabet benytter sig af forlodsbonus, skal selskabet, jf. § 20, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, anmelde regler for, hvorledes selskabet vil forholde sig, såfremt der er tildelt en andel af det realiserede resultat til forsikringstagerne, der overstiger, hvad beregningen af gruppens realiserede resultat giver anledning til efter bekendtgørelsens § 6 (det beregningsmæssige kontributionsprincip). *Ref. § 7, stk. 4.*

30. Den enkelte gruppes andel af det realiserede resultat er pr. definition før tildelt bonus, da det realiserede resultat ifølge bekendtgørelsens § 2 er opgjort før bonus. Kontributionsbekendtgørelsen præciserer, at bestemmelserne i bekendtgørelsens § 8 omhandler negativt realiseret resultat efter bonus, da det ikke er meningen, at allerede udloddet bonus i en gruppe skal fraføres policerne, hvis et realiseret resultat er negativt. *Ref. Overskriften til § 8.*

31. Den ansvarshavende aktuar skal omgående indberette til Tilsynet, hvis det realiserede resultat efter bonus er negativt og hverken kan dækkes af gruppen, egenkapitalen og særlige bonushensættelser af type B. For omkostnings- og risikogrupper kan kun gruppens kollektive bonuspotentiale anvendes, mens for rentegrupper kan både gruppens kollektive bonuspotentiale og forsikringernes bonuspotentiale på fripolicydelser anvendes. *Ref. § 8, stk. 3 og 4.*

32. Ændringer i akkumuleret værdiregulering og ændring i bonuspotentiale på fripolicydelser er i bekendtgørelsen henført alene til rentegruppen. Ændringer i disse regnskabsmæssige størrelser vil således alene påvirke renteresultatet i rentegruppen, også selvom ændringerne ikke skyldes ændringer i renteforhold, men kan skyldes ændringer i risiko- eller omkostningsforhold. Det er ikke muligt – selv i en situation hvor der er sammenfald imellem en rentegruppens forsikringer og en risikogruppens forsikringer – at addere det realiserede renteresultat efter bonus for rentegruppen til det realiserede risikoresultat efter bonus for risikogruppen. En rentegruppens realiserede resultat efter bonus skal opgøres separat og adskilt fra de øvrige gruppers realiserede resultater efter bonus. Tilsvarende skal en risikogruppens realiserede risikoresultat efter bonus opgøres separat og adskilt fra de øvrige gruppers realiserede resultater efter bonus. De realiserede resultater efter bonus i grupperne kan ikke 'flyttes rundt imellem grupper'.

33. Illustrerende eksempel på regulering af de tre elementer i kontoteknik og mellem grupper. I eksemplet fokuseres der for simpelhedsskyld kun på de to elementer rente og risiko.

Risikogruppe bestående af G82 livrenter (Risikopræmier er negative på både 1. orden og 2. orden)			
1. ordens risikopræmie ved død	=	-10	
2. ordens risikopræmie ved død	=	-5	(negativt risikobonus på 5)
Skader	=	-6	
Realiseret risikoresultat efter bonus	=	6 - 5 = 1	(positivt resultat)
Rentegruppe bestående af de samme G82 livrenter			
1. ordens rente	=	45	
2. ordens rente	=	55	(positiv rentebonus på 10)
afkast	=	-60	
Realiseret renteresultat efter bonus	=	-60 - 55 = -115	(negativt resultat)

I kontobonussystemet modregnes på policeniveau negativ risikobonus (- 5) i positiv rentebonus (+ 10), hvorved den samlede bonus bliver 5 på de pågældende G82 livrenter.

Det positive realiserede risikoresultat efter bonus på 1 i risikogruppen kan ikke overføres til delvis dækning af det negative realiserede renteresultat efter bonus på -115 i rentegruppen, også selvom forsikringerne i de to grupper er de samme.

Overskudsgivende elementer i kontobonussystemet kan modregnes i underskudsgivende elementer på den enkelte police.

De realiserede resultater efter bonus i de enkelte grupper kan derimod ikke 'flyttes rundt imellem grupper'.

I det konkrete illustrerende eksempel kan rentegruppens realiserede resultat efter bonus påvirkes negativt for eksempel ved øget akkumuleret værdiregulering som følge af en nødvendig styrkelse af hensættelsesgrundlagets – markedsværdigrundlagets – forudsætninger om forventet fremtidig levetid for de forsikrede i gruppen. Rentegruppens resultat er i så fald påvirket af udviklingen af et element, der er forskellig fra investeringsafkastet, nemlig udviklingen i observeret levetid blandt de forsikrede i gruppen.

Hvis rentegruppens grundlagsrente forudsættes at ligge på niveau med det forventede fremtidige investeringsafkast efter PAL-skat, vil rentebonussen på sigt blive nul i rentegruppen. Der vil i så fald ikke kunne betales for den negative risikobonus over rentebonussen. Derfor vil man kunne forvente, at risikogruppen på sigt vil give systematiske negative risikoresultater både før og efter risikobonus. Disse tab skal dækkes af egenkapitalen.

Finanstilsynet, den 31. august 2010

PER PLOUGMAND BÆRTELSEN

/ Kåre Nielsen